KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 1580/2006

(2006. gada 20. oktobris),

ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1043/2005, ar kuru īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 3448/93 attiecībā uz eksporta kompensāciju piešķiršanas sistēmu noteiktiem lauksaimniecības produktiem, kurus eksportē tādu preču veidā, kas nav ietvertas Līguma I pielikumā, un šādu kompensāciju apjomu noteikšanas kritērijus

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1993. gada 6. decembra Regulu (EK) Nr. 3448/93, ar ko nosaka tirdzniecības režīmu, kurš attiecas uz dažām precēm, kas iegūtas, pārstrādājot lauksaimniecības produktus [1], un jo īpaši tās 8. panta 3. punkta pirmo daļu,

tā kā:

(1) Saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1043/2005 [2] 4. pantu saistībā ar tās 1. panta 1. punkta otro daļu Komisijas 1999. gada 15. aprīļa Regula (EK) Nr. 800/1999, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem [3], attiecas uz produktu eksportu tādu preču veidā, kas nav ietvertas Līguma I pielikumā.

(2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 800/1999 3. panta otro ievilkumu tiesības uz eksporta kompensāciju iegūst, importējot konkrētā trešā valstī, ja uz šo trešo valsti attiecas diferencēta kompensācija.

(3) Regulas (EK) Nr. 800/1999 14., 15. un 16. pantā ir diferencētās kompensācijas izmaksas nosacījumi, jo īpaši dokumenti, kas jāuzrāda kā pierādījums tam, ka preces ir nogādātas galamērķī.

(4) Regulas (EK) Nr. 800/1999 17. pants nosaka, ka noteiktos apstākļos dalībvalstis drīkst atbrīvot eksportētājus no pierādījuma sagādāšanas, izņemot pārvadājuma dokumentu, kas prasīts minētās regulas 16. pantā.

(5) Ir visai daudz īpašu pieteikumu, pēc kuriem tiek piešķirtas kompensācijas saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1043/2005. Lielāko daļu preču, uz kurām attiecas šie pieteikumi, izgatavo ar skaidri definētiem tehniskajiem nosacījumiem, tām ir nemainīgas īpašības un kvalitāte, tās nosūta pastāvīgās eksporta shēmās, un tām ir kompetento iestāžu reģistrētas un apstiprinātas ražošanas formulas.

(6) Ievērojot šos īpašos apstākļus, ar nolūku vienkāršot administratīvo darbu, kas vajadzīgs eksporta kompensāciju piešķiršanai atbilstīgi Regulai (EK) Nr. 1043/2005, ir ieteicams pieņemt īpašus noteikumus, kas dotu dalībvalstīm lielāku elastību nekā noteikumi, kas izklāstīti Regulas (EK) Nr. 800/1999 17. pantā, ciktāl tie attiecas uz maksimumiem, līdz kuriem dalībvalstis drīkst atbrīvot uzņēmējus no Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. pantā prasītā pierādījuma.

(7) Tādēļ ir ieteicams gadījumos, kad preces ir iesaiņotas mazumtirdzniecībai patērētājiem vai preces nosūta labi izveidotās pastāvīgās eksporta shēmās, kur iesaistīti viena eksportētāja veiktie viena un tā paša KN koda preču izvedumi vienam un tam pašam saņēmējam, atļaut dalībvalstīm elastīgi pēc sava ieskata atbrīvot eksportētājus no Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. pantā prasītā pierādījuma iesniegšanas, ja vien tās liek eksportētājiem iesniegt tādu pierādījumu izlases veida pārbaudēs.

(8) Ir nepieciešams nodrošināt, lai, pirmkārt, dalībvalstis varētu noteikt, ka iepriekš minētie atbrīvojumi attiecas vienīgi uz darbībām, kurām tie domāti, un, otrkārt, atsevišķi eksportētāji jau pirms preču eksportēšanas zinātu, par kurām precēm un darbībām dalībvalsts ir gatava viņiem atļaut izmantot savā labā šo elastīgāko kārtību. Tādēļ ir ieteicams dalībvalstu pārvaldei paredzēt atļauju došanas procedūru, ar kuru tās var kontrolēt preces un darbības, uz kurām tās ir gatavas attiecināt šo elastīgāko kārtību.

[1] OV L 318, 20.12.1993., 18. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2580/2000 (OV L 298, 25.11.2000., 5. lpp.).
[2] OV L 172, 5.7.2005., 24. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 544/2006 (OV L 94, 1.4.2006., 24. lpp.).
[3] OV L 102, 17.4.1999., 11. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 671/2004 (OV L 105, 14.4.2004., 5. lpp.).

(9) Ir ieteicams noteikt, ka ar tādiem noteikumiem piešķirtie atbrīvojumi ir uzskatāmi par riska faktoriem, kas jāņem vērā, izpildot Padomes Regulas (EEK) Nr. 4045/89 ([1]) 2. panta 1. punktu, kas liek dalībvalstīm rūpīgi pārbaudīt darījumus, kuri ietilpst Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda Garantijas nodaļas finansēšanas sistēmā. Bez tam gadījumos, kad dalībvalstis pieprasa konkrētu dokumentāciju riska faktoru dēļ, tām būtu ieteicams piemērot principus, kas noteikti Komisijas 1994. gada 20. decembra Regulā (EK) Nr. 3122/94, ar ko nosaka kritērijus riska analīzei attiecībā uz lauksaimniecības produktiem, kas saņem kompensācijas ([2]).

(10) Neatkarīgi no šīs regulas noteikumiem par atbrīvojumiem atsevišķos gadījumos Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. pantā prasītajiem pierādījumiem jābūt obligātiem. Tā kā šo prasību attiecināšana uz kompensāciju maksājumiem liek būtiski mainīt administratīvās procedūras gan valsts iestādēm, gan eksportētājiem, tai ir ietekme uz administrēšanu un tā ir ievērojama finansiāla nasta. Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. pantā minētā pierādījuma sagādāšana dažās valstīs var radīt ievērojamas administratīvas grūtības. Ar nolūku atvieglot eksportētājiem uzlikto administratīvo un finansiālo nastu un ļaut varas iestādēm un eksportētājiem ieviest jaunu kārtību attiecībā uz minētajām precēm, un ieviest vajadzīgās procedūras, kas nodrošinātu, ka visas izpildāmās formalitātes norit gludi, ir ieteicams noteikt pārejas posmu, kurā noteiktas atvieglotas prasības pierādījumam par ievedmuitas formalitāšu izpildi.

(11) Tāpēc vajadzīgi attiecīgi grozījumi Regulā (EK) Nr. 1043/2005.

(12) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar atzinumu, ko sniegusi pārvaldības komiteja, kura nodarbojas ar horizontālajiem jautājumiem, kas saistīti ar I pielikumā neietvertu pārstrādātu lauksaimniecības produktu tirdzniecību,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulas (EK) Nr. 1043/2005 54. pantu papildina ar šādu 3.–6. punktu:

"3. Ar izņēmumu no Regulas (EK) Nr. 800/1999 17. panta šīs regulas II pielikumā uzskaitītajām precēm minētā panta pirmās daļas b) punktā noteiktā summa piemērojama neatkarīgi no galamērķa valsts vai teritorijas, uz kuru preces tiek eksportētas:

a) ja preces mazumtirdzniecībai patērētājiem ir iesaiņotas tiešajā iepakojumā, kura tīrais saturs nepārsniedz 2,5 kg, vai traukos, kuru tilpums nepārsniedz 2 l, ar marķējumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK (*) 1. panta 3. punkta a) apakšpunkta nozīmē, kur vai nu minēts importētājs galamērķa valstī, vai kura teksts ir galamērķa valsts oficiālajā valodā vai minētajā valstī saprotamā valodā;

b) ja konkrēts eksportētājs vismaz 12 reizes 2 gadu laikā pirms 4. punktā minētās atļaujas pieprasījuma eksportē vienam(-iem) un tam(-iem) pašam(-iem) saņēmējam(-iem) preces ar to pašu 8 ciparu KN kodu, kurās ir ne vairāk par 90 % no svara jebkura viena pamatprodukta, par kuru maksājamas kompensācijas.

4. 3. punktā minētajos gadījumos dalībvalstis pēc pieprasījuma drīkst izdot oficiālu atļauju, kas atbrīvo attiecīgo eksportētāju no Regulas (EK) Nr. 800/199916. pantā prasīto dokumentu sagādāšanas, izņemot pārvadājuma dokumentu.

Pirmajā daļā minētās atļaujas maksimālais derīguma termiņš, ja vien tā netiek anulēta, ir divi gadi, un tā ir pagarināma. Dalībvalstis var pēc saviem ieskatiem anulēt atļauju, un it īpaši tām nekavējoties jāanulē atļauja, ja ir pamats aizdomām, ka eksportētājs nav ievērojis konkrētās atļaujas nosacījumus.

Saskaņā ar pirmo daļu piešķirtie atbrīvojumi uzskatāmi par riska faktoriem, kas jāņem vērā Regulas (EEK) Nr. 4045/89 2. panta 1. punkta izpildē.

Eksportētāji, kuri izmanto šo atbrīvojumu, norāda atļaujas numuru vienotajā administratīvajā dokumentā un konkrētajā maksājuma pieteikumā tā, kā norādīts šīs regulas 32. pantā.

([1]) OV L 388, 30.12.1989., 18. lpp. Regulā jaunākie grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2154/2002 (OV L 328, 5.12.2002., 4. lpp.).

([2]) OV L 330, 21.12.1994., 31. lpp. Regulā grozījumi izdarīti ar Regulu (EK) Nr. 2655/1999 (OV L 325, 17.12.1999., 12. lpp.).

5. Neatkarīgi no 4. punkta gadījumos, kas paredzēti 3. punkta b) apakšpunktā, dalībvalstis drīkst attiecīgo eksportētāju atbrīvot no pārvadājumu dokumentu iesniegšanas par visiem izvedumiem, uz kuriem attiecas atļauja, ja attiecīgajam eksportētājam tiek pieprasīts iesniegt pārvadājumu dokumentus par vismaz 10 % tādu eksporta deklarāciju vai vienu gadā, atkarā no tā, kuru vairāk, kas dalībvalstīm jāizraugās pēc Regulā (EK) Nr. 3122/94 noteiktajiem kritērijiem.

6. Attiecībā uz šīs regulas II pielikumā uzskaitītajām precēm gadījumos, kad eksporta deklarācija pieņemta ne vēlāk kā 2007. gada 30. septembrī, un par kurām eksportētājs nespēj iesniegt Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. panta 1. punktā prasīto pierādījumu, preces uzskatāmas par ievestām trešā valstī, uzrādot pārvadājuma dokumenta kopiju un vai nu vienu no Regulas (EK) Nr. 800/1999 16. panta 2. punktā uzskaitītajiem dokumentiem, vai bankas dokumentu, ko izdevuši atzīti, Kopienā reģistrēti starpnieki un kas apliecina, ka maksājums par konkrēto eksportu ir ieskaitīts pie tiem atvērtā eksportētāja kontā, vai maksājuma apstiprinājumu.

Regulas (EK) Nr. 800/1999 20. panta piemērošanas vajadzībām dalībvalstis ņem vērā pirmajā daļā izklāstītos noteikumus.

(*) OV L 109, 6.5.2000., 29. lpp."

2. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2006. gada 20. oktobrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Günter VERHEUGEN